

DECCAL'İN TEHLİKESİ VE PEYGAMBER'İN (S.A.V) UYARISI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu
ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve
âlihî ve sahbihî ecmâin ve men tebi'ahû bi-
ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.*

Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim.

Bu akşam size meraklı bir konuda merakla
takip edeceğinizi tahmin ettiğim bir hadîs-i
şerîfi okumak istiyorum.

عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ قَالَ ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ ذَاتَ غَدَاةٍ فَخَفَضَ فِيهِ وَرَفَعَ
حَتَّى ظَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ
ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ مَا شَأْنُكُمْ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ
ذَكَرْتَ الدَّجَالَ غَدَاةً فَخَفَضْتَ فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى
ظَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ فَقَالَ غَيْرُ الدَّجَالِ أَخَوْفُنِي

عَلَيْكُمْ إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَجِيجُهُ دُونَكُمْ
وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَاْمُرُوْا حَجِيجُ نَفْسِهِ وَ اللهُ
خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ إِنَّهُ شَابُّ قَطَطٌ عَيْنُهُ طَافِعَةٌ
كَأَنِّي أَشْبَهُهُ بِعَبْدِ الْعُزَّى بْنِ قَطَنِ فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ
فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً
بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ فَعَاثَ يَمِينًا وَعَاثَ شِمَالًا يَا
عِبَادَ اللهِ فَاثْبُتُوا قُلْنَا يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا لَبِثُهُ فِي
الْأَرْضِ قَالَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا يَوْمٌ كَسَنَةٍ وَيَوْمٌ كَشَهْرٍ
وَيَوْمٌ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ قُلْنَا يَا رَسُولَ
اللهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةٍ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ
قَالَ لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا
إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ كَالْغَيْثِ اسْتَدْبَرْتُهُ الرِّيحُ
فِيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَدْعُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ وَالْأَرْضَ
فَتُنْبِتُ فَتَرَوْحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا

وَأَسْبَغَهُ صُرُوعًا وَأَمَدَّهُ خَوَاصِرَ ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ
فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ
فَيُصْبِحُونَ مُمَحِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ
وَيَمُرُّ بِالْخَرِيبَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرِجِي كُنُوزَكَ فَتَتَّبِعُهُ
كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النَّحْلِ ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا مُمْتَلِئًا
شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَمِيَّةَ
الْغَرَضِ ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيُقْبِلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ يَضْحَكُ
فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقَى دِمَشْقَ بَيْنَ
مَهْرُودَتَيْنِ وَاضِعًا كَفِّهِ عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَكَينِ إِذَا
طَاطَأَ رَأْسَهُ قَطَرَ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ
كَاللُّؤْلُؤِ فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ
وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرْفُهُ فَيَطْلُبُهُ حَتَّى
يُدْرِكُهُ بِبَابٍ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ

وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ
أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ قَدْ أَخْرَجْتُ عَبَادًا إِلَى لَا
يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ فَحَرِّزُ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ
وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِيَّةَ فَيَشْرَبُونَ
مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً
مَاءٌ وَيُحْصِرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ
رَأْسُ الثَّوْرِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ
الْيَوْمَ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ
عَلَيْهِمُ النَّغْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُضْبِحُونَ فَرَسَى كَمَوْتِ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى
الْأَرْضِ فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ
زَهْمُهُمْ وَنَتْنُهُمْ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ
إِلَى اللَّهِ فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ
فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا

يَكُنُّ مِنْهُ بَيْتٌ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى
يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ ثُمَّ يُقَالُ لِلأَرْضِ أَنْبَتِي ثُمَّ تَمَرَتِكَ
وَرُدِّي بَرَكَتِكَ فَيَوْمَعِدِّ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ
وَيَسْتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرَّسْلِ حَتَّى أَنْ
اللِّقْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ لَتَكْفِي الْفِئَامَ مِنَ النَّاسِ وَاللِّقْحَةَ
مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِي الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللِّقْحَةَ مِنَ
الْغَنَمِ لَتَكْفِي الْفَخِذَ مِنَ النَّاسِ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ
بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاتِهِمْ
فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شِرَارُ
النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارِجَ الْحُمْرِ فَعَلَيْهِمْ تَقَوْمُ
السَّاعَةِ

Ani'n-Nevvâs İbn Sem'âne radiyallahu anhu kâl:

Bu hadîs-i şerîf Ensar'dan olan en en-Nevvâs İbn Sem'ân radiyallahu anhu tarafından rivayet edilmiş.

Kâle o zat buyurmuş ki;

ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ ذَاتَ
غَدَاةٍ فَخَفَّضَ فِيهِ وَرَفَعَ حَتَّى ظَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ
فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ مَا شَأْنُكُمْ
قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَكَرْتَ الدَّجَالَ غَدَاةً فَخَفَّضْتَ
فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى ظَنَّاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ فَقَالَ غَيْرُ
الدَّجَالِ أَخُوفُنِي عَلَيْكُمْ إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا
حَجِيبُهُ دُونَكُمْ وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَاْمْرُؤُ
حَجِيبٌ نَفْسِهِ

Zekera resûlullahi sallallahu aleyhi ve selleme deccâle zâte ğadâtin ve haffada fîhi ve raffa'a hattâ zanennâhü fî tâifeti'n-nahli. Fe-lemmâ ruhnâ ileyhi 'arafe zâlike fînâ fe-kâle mâ ŧe'neküm kulnâ yâ resûlullahi zekerte'd-deccâle ğadâten fe-haffadte fîhi ve raffa'te hattâ zanennâhü fî tâifeti'n-nahli. Fe-kâle ğayru'd-deccâli ahvefunî 'aleyküm in yahruc ve ene fî-küm fe-ene hacîcühû dûne-küm. Ve in yehruc ve lestü fî-küm fe'm-ruun hacîcü nefsihi

Buraya kadar kısmı tercüme edelim.

Diyor ki Resûlullah sallallahu aleyhi ves-sellem;

Bir gün bize deccâl'ı anlattı. Deccâl konusunu söyledi bir sabah. O kadar alçattı, o kadar yükseltti ki, sandık ki o Medine'nin hurmalıkları içindedir. Yani o kadar bize yakındır sandık, onun anlatışından öyle sandık.

Fe-lemmâ ruhnâ ileyhi. Biz onun yanına sonra varınca sabahleyin böyle konuştuktan sonra.

'arafe zâlike fînâ. Bizdeki bu tesiri gördü. Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vessellem. Çok böyle yakında olacaktı gibi sandığımızı, korktuğumuzu gördü.

Dedi ki;

Fe-kâle mâ şe'neküm. Haliniz nedir?

Bu ne iş?

Bu ne durum?

Onlar da dediler ki; biz dedik ki diyor anlatıyor;

Ya Resûlullah! Deccâli bu sabah öyle anlattın, öyle alçattıkça alçalttın, öyle yükselttikçe yükselttin ki, tehlikesinin büyüklüğü.

Sandık ki biz de bu Tâifeti'n-nahli denilen yerde. Hurmalıkların olduğu yerde sandık. Yani o kadar yakın olduğunu sandık deyince Peygamber efendimiz buyurdu ki:

Ĝayru'd-deccâli ahvefunî 'aleyküm. Deccâl'dan başka bir şey, sizin konunuzda beni korkutuyor.

In yahruc ve ene fî-küm. Eğer deccâl ben sizin aranızda iken çıkacak olursa, ben sağken çıkacak olursa.

Fe-ene hacîcühû dûneküm. Ben ona karşı sizi korurum. Sizin siperiniz ben olurum ona karşı.

Ve in harace ve lestü fî-küm. Eğer ben aranızdan ayrıldıktan sonra aranızda yokken deccal çıkacak olursa

Fe'm-ruun hacîcü nefsühû... O zaman herkes kendisini ona karşı kendisi siperini bulsun, kendisini korusun, korur.

والله خليفتي على كل مسلم إنه شاب قطط

Vallâhu halîfetî 'alâ külli müslimin.

Allah benden sonra bütün Müslümanlık korumak hususunda vekilimdir. O korur. Rabbim korur. Her Müslümanı da korur.

Innehû şâbbun katat.

O saçları kıvrır kıvrıcık olan bir delikanlıdır.

عَيْنُهُ طَائِفَةٌ كَأَنِّي أُشَبِّهُهُ بِعَبْدِ الْعُزَّى بْنِ قَطَنِ

‘Aynühû tâiyetün ke-ennî üşebbihihû bi-‘abdi’l-‘uzzâ ibni katanin.

O öyle kıvrıcık saçları ile gözü de ileri fırlamış, patlak durumdadır. Ben sanki onu Abdüluzzâ b. Katan’a benzetiyorum. Hani bildiğiniz şu aranızda meşhur kişi, malum bir kişi, ona benzetiyorum.

فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ

Fe-men edrakehû minküm fe’l-yekra’ ‘aleyhi fevâtihu sûrati’l-kehfi.

Sizden kim, deccâlin zamanına yetişirse, ona karşı kehf suresinin başındaki âyetleri okusun.

Fevâtihu sûrati’l-kehfi. Kehf suresinin başlangıç âyetlerini okusun. Sure-i Kehf

biliyorsunuz cuma günleri okuduğumuz süredir. Kendim izahı için söylüyorum. Bismillâhirrahmânirrahîm. Kur'an-ı Kerîm'in ortasındadır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ
لَهُ عِوَجًا

*Elhamdü lillâhillezî enzele 'alâ 'abdihi'l-
kitâbe ve lem yec'al lehû 'ıvecâ.* Kehf Suresi
1. Ayet

Elhamdü lillâhillezî diye başlar. Sonra da ikinci sayfaya devam eder. Ondan sonra da ashâb-ı kehf'in durumlarını anlatmaya başlar. Yani ikinci sayfadan itibaren, ortasından itibaren ashâb-ı kehf'in durumunu anlatmaya başlar.

Ashâb-ı kehf kim idi?

Kendi zamanlarındaki hükümdarları ve yönetimleri kendilerini putperestliğe sürüklemek istediği için onlardan kaçıp mağaraya sığınan, bizim rabbimiz Allah'tır, bu putlara biz tapmayız deyip, kavminden kaçan insanlardır. Yani doğru dinlerini muhafaza etmek için çok baskıcı ve kuvvetli zalim olan idareden kaçıp

mağaraya saklanan insanlardır. Ashâb-ı kehf bunlar idi. Onların anlatıldığı sure bu baş taraflarında bunlar anlatıyor. Bir giriş kısmı var elhamdülillah diye başlıyor. Allah'ın varlığını, birliğini, imanını anlatıyor. Ondan sonra ashâb-ı kehf'in hallerini anlatmaya başlıyor.

Demek ki; ashâb-ı kehf bizim için bir örnek olacak. Onları okumak da fayda sağlayacak.

Ashâb-ı kehf'ten en çok alacağımız ibret nedir?

Size ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar, asker baskısı, hükümet baskısı, kanun baskısı, yok kılıç korkusu, asarız, keseriz tehditleri, yok şu olursunuz, bu olursunuz, bütün bunlara rağmen Allah'a inancından taviz vermemek, inançtan ayrılmamak, o baskılara boyun eğmemek. Özeti bu. O kişiler onlardı yani. Allah onun için onları sevdi.

Şimdi Kehf suresinin başını okuyalım, ezberleyelim o halde. Şimdi her sabah biz evrâdımızı duamızı okurken, Ya Rabbi! Bizi deccâlin fitnesinden koru diyoruz. Tamam. Korumanın ilaçlarından birisi Kehf suresinin başlarını ezbere bilmektir. Bu akşam onun

mealini okumaya başlayalım. Ezberi de öğrenelim. Ezberleyelim de. Çünkü her zaman kitap yanımızda bulunmaz. Deccâl çıktığı zaman, ezberden okuyabilelim. Ben kendim söylüyorum bunları. Kehf suresinin başını okuyunuz diyor. Başlangıç kısımlarını okuyunuz diyor. Ne kadar âyet olduğunu söylemiyor. Bir âyet, üç âyet, yirmi âyet, on âyet. Ama başlangıçları deniliyor diye ifade buyuruyor sallallahu aleyhi vessellem.

إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ فَعَاثَ يَمِينًا
وَعَاثَ شِمَالًا

*Innehû hâricun hal'e beyne's-şâmi ve'l-
'ırâkı fe-'âse yemînen ve-'âse şimâlen.*

O şüphesiz Şam ile Irak arasında bir yoldan çıkacak. Sağa sola, her tarafa, şerrini yaymaya başlayacak.

يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاثْبُتُوا

Yâ ibâdallahi fe's-bütû.

Ey Müslümanlar!

Ey Allah'ın Kulları!

Dininizde sabit olun. Sebat edin. Sakın ha gevşemeyin. Kanmayın. Dininizden ayrılmayın. Kopmayın. Baskılardan yılmayın.

Aman ha! Ey Allah'ın Kulları!

Aman sağlam basın. Bastığınız yerde sağlam durun diyor Peygamber efendimiz.

قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَبُثُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ أَرْبَعُونَ
يَوْمًا يَوْمٌ كَسَنَةٍ وَيَوْمٌ كَشَهْرٍ وَيَوْمٌ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ
أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ

Kulnâ yâ resûlullahi ve mâ lûbsühü fi'l-ardı.

Yâ Resûlullah!

Onun yeryüzünde bu faaliyeti, kalması ne kadar olacak bu deccâlin?

Çıktıktan sonra, kalması ne müddet olacak?

Kâle erba'ûne yevmen.

Kırk gün olacak. Amma.

Yevmün ke-senetin.

Bir gün, bir yıl gibi.

Ve yevmün ke-şehrin.

Yine bir gün, bir ay gibi.

Ve yevmün ke-cuma'atin.

Bir günde sanki bir cuma günü gibi, bir hafta günü gibi.

Ve sâiru eyyâmihî eyyâmiküm.

Diğer günleri de bildiğiniz miktardaki size malum olan günler gibi. Demek ki ilk günü çok uzun, bir sene gibi. İkincisi biraz kısalıyor ama yine uzun, bir ay gibi. Üçüncüsü cuma gibi. Dördüncüsü bildiğiniz günler gibi. Cuma günü öteki günlerden biraz daha değerli, kıymetli olduğundan, onun bir başkalığı bilmediğimiz var, onu da üçüncü uzunlukta olarak söyledi.

قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَتْهُ
أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ قَالَ لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ

Kulnâ yâ resûlallahi

Biz dedik ki; Ey Allah'ın Resûlu! Yani bir cuma gibidir dediği, belki de bir cumadan bir cumaya kadar bir hafta demek manasına da olabilir, çünkü öteki günler sizin günleriniz gibi değil ki, cuma da bir gün.

Birinci günü bir yıl gibi. İkinci günü bir ay gibi. Üçüncü günü bir hafta gibi. Ondan sonraki günleri de öyle gidecek. Ama bu bir sene gibi demekten murad, nasıl, neyin nesi, Allah bilir. Bir gün bir sene gibi uzun olan bir gün. Bir sene, bir ay daha, bir hafta daha 37, ondan sonra da 37 gün daha filan. Yani 355 artı 74, 479 gibi yani. Allah bilir. Böyle sözleri aynen naklediyorum ki, belki zamanı gelince, böyle bir şeyle karşılaşan bir kimse olursa, bu bantı dinleyenlerden filan, ha bak diye bir şeyler sezinsin. Efendimizin sözlerini aynen söylüyorum.

Fe-zâlike'l-yevmüllezî ke-senetin e-tekfînâ fîhi salâtü yevmin.

Sormuşlar. Şimdi meraklı ya sahâbe-i kirâm. Efendimizde ne kadar tatlı anlatıyor mübarek ne kadar heyecanlı kim bilir?

Demişler ki bir sene gibi olan günde Ya Resûlullah! Bize bir günün namazı gibi namaz kılmak yeterli mi yani 5 defa namaz kılmak. Sabah, öğle, ikindi, akşam, yatsı, o kadar yeterli mi? Bir sene gibi olacak.

Kâle lâ.

Yetmez. Hayır yetmez.

Ükdürû lehû kadrehû.

Yirmi dört saatte 5 vakit olma hesabına göre, namaz vakitlerini öyle takdir edin diyor. Bu da önemli. Demek ki o zaman dünyanın dönüşünün hızında filan değişiklik olacak. Bir tesir gelecek. Bir şey olacak, bir şey olacak. Yani namaz vakitlerini, daha gelmiyor, takdir edeceksin artık. 24 saatte 5 vakit kıldığıma göre diye, onu öyle şu vakitte oluyordu, bundan önceki gün filan diye takdir edeceksin.

Buradan ne çıkar?

Böldük şimdi hadîs-i şerifi.

Bundan ne hüküm çıkar, bu sözden, efendimizin bu ifadesinden, bu cevabından?

Dünyanın bazı yerlerinde, eğer gündüz çok uzun ise.

Olur mu Seyhan?

Olur. Kutuplarda. Altı ay gündüz oldu, güneş batmadı, güneş karşında, ufkun aşağısına yaklaşıyor, batacak gibi, tekrar çıkıyor, tekrar. Oralara falan biz gitmedik. İsveç te ama İsveç de. Norveç de oralara gidildiği zaman, altı ay güneş batmıyor. Zigzag yapıyor. Yukarı çıkıyor. Aşağıya iner gibi yapıyor. Dönüyor.

Altı ay güneş batmıyor. Ondan sonra mevsim değişip battığı zaman da, altı ay güneşi hiç görmüyorlar. Alaca bir karanlık. Altı ay güneş hiç yok. Altı ay gündüz, altı ay gece.

Şimdi bunlar altı ayda, bir gün gibi sayıp da, şey mi yapacaklar?

Hayır. Hesaplayacaklar öteki namazların tabii olarak kılındığı yerlere göre diye hesaplayacaklar. İşte buradan çıkıyor.

Onun için şimdi İsveç'in bazı yerlerinde namaz vakitleri teşekkül etmiyor demiş. Yatsının şartları olmuyor ki yatsı kılınmaz. Öyle değil. Bak burada peygamber efendimiz; hesap edersiniz diyor.

Yatsının şartları dediğı ne?

Güneşin battığı tarafa bakacaksınız. Battığı taraftaki güneşin battığından sonraki kırmızılık, sarılık, aydınlık, bir müddet sonra bitiyor, orası da karanlık oluyor, tam gece oluyor, yassı geldi. Orada hafif aydınlık varken daha akşam olmamış. Güneş battı ama güneş battığı yer oraları daha aydınlık, kırmızımsı filan. Ne güneşin battığı yer belli oluyor. Daha akşam vakti.

Şimdi tamam. Bu kırmızılık hiç kaybolmuyor, bazı yerlerde. Bunda güneş daha kırmızılık kaybolmadan bu yerlerde yatsının vakti girdi mi girme dimi derken, bu sefer ufuk kızarmaya başlıyor, güneş doğuyor. Al başına soru.

Haydi, bakalım ne yapacaksın şimdi?

Burada yatsının vakti olmadan, şu taraftan sabahın vakti giriveriyor.

Hocam böyle şey olur mu?

Oldu bile. Benim şu garip başıma geldi bile. Uçağa bindim. Amerika'dan akşam vaktinde, akşamı kıldım, yatsının vaktini bekliyorum, abdestim var, yatsıyı kılayım falan diye, böyle şeye doğru gidiyor uçak, Avrupa burada olduğu için, böyle gitmiyor, dünyanın takkesinin üstünden gidiyor, tepesinden gidiyor, yanağından, burnundan gitmiyor.

Anlatabildim mi?

Avrupa burada yakın, burada olduğundan. Biz tabi haritada açılmış olduğundan Amerika'nın yanında Avrupa var sanıyoruz. Değil. Bu tarafta. Arka tarafta. Bilmeyen anlamaz bu işi. Buradan böyle gittiği için, takke

tarafına doğru, tepe tarafına doğru gittiğinden, sol tarafta ben güneşin battığı yeri gördüm, battığını da gördüm. Oradaki kızarıklığı da görüyorum. Şu kızarıklık gitse de Allahu Ekber yatsı namazına dursam diyorum ben. Onu öyle bakarken, beklerken bir de ne göreyim?

Bu taraftaki pencereden ufuk kızarmaya başladı, fecir attı. Yani imsak vakti kesildi. Sabah namazının vakti girdi. Daha akşamı kıldım, yatsıyı kılmadan, sabahın vakti girdi, başıma geldi. Aha şu takkemin, şu sarığımın altındaki garip başıma, garibanın arsası, evi, çapalama, tarlasını çapalamak diyoruz ya.

Hemen ne yaptım?

Bir telaş, apar topar, yatsı namazını kıldım. Çünkü yatsı namazının vakti olmadı. Kıldım yatsı namazımı. Biraz sonra da sabah namazını kıldım. Biraz sonra da güneş doğdu. Yani dünyanın yuvarlaklığı, dört köşe olmaması, silindir gibi değil, boru gibi değil, tepesi kesik değil, top gibi olması sorun çıkartıyor, acayip şeyler çıkıyor.

Kutuplarda da altı ay gündüz, altı ay gece.

Ne olacak?

Oh yaşadık. Namaz kılmayacağız.

Öyle saçma şey mi olur?

Kıyaslayacaksın. Aşağıda, en yakın şehirde, beş vakit namazın olduğu şehre uyduracaksın Kendini. Öyle kılacaksın. Onun için buradan çıkıyor işte. Al sana kaynağı.

Neye göre çıktı?

Peygamber efendimiz kıyas edersiniz dedi.

Tamam mı?

Sorarlarsa sağlam konuşun.

Üsbütâ yâ ibâdallahi.

Ayağınızı sağlam basın ha. Sakın öyle sarılmayın sonra.

قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ

Kulnâ yâ resûlallâhi ve mâ isrâ'uhû fi'l-ardi.

Ya Resûlullah! Bu deccâlin. Evet, Irak'la Şam arasından çıkacak da, sağa sola yayılacak buyurdunuz.

Gidişi nasıldır sürati?

Deccâl yayılıyor.

Sürati ne kadardır?

Yayılması?

قَالَ كَالْغَيْثِ اسْتَدْبَرْتَهُ الرِّيحُ فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ
فَيَدْعُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ

Kâle ke'l-ğaysi istedberethü'r-rîhu fe-ye'tî 'ale'l-kavmi fe-yed'ûhüm fe-yü'minûne bi-hî.

Rüzgârın kendisinin önüne katıp sürüklediği bulut gibidir, yayılışı dünyaya deccâlin. Rüzgâr böyle bulutu önüne sürüp, hızlı hızlı götürdüğü gibidir, deccâlin sağa sola etrafa yayılışı, süratle.

Bir kavme gelir, bir topluluğa onları kendisine inanmaya çağırır, kandırır.

Fe-yü'minûne bi-hî.

İnanırlar.

Fe-yesticîbûne le-hû.

Ona katılırlar. Onun şeyine tabi olurlar. Müsbet, olumlu bakarlar, onun davetine.

فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ وَالْأَرْضَ فَتُنْبِتُ

Fe-ye'müru's-semâe.

Dikkat edin! Deccâl semaya emreder, bu-
yurur.

Fe-tümturu ve'l-arda fe-tünbitü.

Göğe emreder şakır şakır yağmur yağar,
yere emreder yer ot bitirir. Şu deccâlin işine
bak. Şimdi inananlar bunu delil sanacak. Gök-
ten yağmur yağıyor diyecekler. Yerden bitki
bitiriyor diyecekler.

Gördün mü belayı, fitneyi?

Deccâl fitnesi miymiş tam?

Göğe emrediyor, yağmur yağıyor. Yere
emrediyor bitki bitiyor.

فَتُرْوَحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا وَأَسْبَغَهُ
ضُرُوعًا وَأَمَدَّهُ خَوَاصِرَ

*Ve terûhu 'aleyhim sârihatühüm atvele
mâ kânet zürâ.*

Hayvanları otlığa çıkmış olan, insanların
hayvanları, en iyi beslenmiş, sütlenmiş olarak
dönerler. Bereket oluyor hayvanların

sütlerinde mütlerinde. Ondan sonra memeleri süt dolmuş olarak gelirler. Sonra;

Ve esbeğahû durû'an ve emeddehû havâsıra.

Bunlar hep şey tabirleri hayvan besleyen insanların. Hayvanların yan böğürleri de sımsıkı böyle besililikten dolar. Besili, memeler sütlü, boşluklar et dolmuş, böyle yani hayvanlarda da bir şey var.

ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ
فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ

Sümme ye'ti'l-kavme.

Sonra diğer bir topluma gider.

Fe-yed'ûhüm.

Bana inanın der bu deccâl.

Fe-yerüddûne 'aleyhi kavlühû.

Hadi ya derler onlar da. Deccâle inanmazlar. Demek ki deccâl meselesini bilen, imanlı kimseler, bu inanmayanlar.

Fe-yerüddûne 'aleyhi kavlühû.

Sözlerini, iddialarını, reddederler deccâlin.

Fe-yensarifü ‘anhüm.

Deccâl onların yanından çekilir.

فَيُضْبِحُونَ مُمَجِّلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ

Fe-yüsbihûne mümhılîne leyse bi-eydîhim şey’ün min emvâlihîm.

Deccâl gider ama o topluluktan, yağmur yağmaz, kıtlık baş gösterir, ellerinde hiç varlık mal kalmaz. Yağmur yağmayınca hayvanlar ölüyor filan diyelim yani, beslenmiyor diyelim. Mal kalmaz.

Ne olacak şimdi?

İnananlara bolluk bereket, et, süt, bolluk, refah. İnanmayanların da her türlü mahrumiyet içinde olması. İmtihan, fitne. Yani Allah diledi böyle yaptırmaz ama. Böyle oluyor. Bu durumda deccâlin sahtekârlığını anlamak zor yani.

وَيَمُرُّ بِالْخَرْبَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرِجِي كُنُوزَكَ فَتَتَّبِعُهُ
كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النَّحْلِ

Ve yemurru bi'l-haribeti.

Harabe bir yere uğrar deccâl.

Ve yekûlü lehâ.

O harabe yere der ki:

*Ahricî künûzeki fe-tetbe'uhû künûzühâ
ke-ye'âsîbi'n-nahli.*

Virane bir yere uğrar, o yere der ki; hazinelerini çıkart dışarıya. Hazineseler yerin içinden çıkarlar. Arı reislerinin peşine takılıp oğul halinde gittikleri gibi, deccâlin peşine giderler. Hazineseler, zenginlikler. Bakalım bu remizleri nasıl değerlendireceksiniz?

Bunların hepsi Allahu âlem anlamı var yani.

ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا مُّمْتَلِئًا شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ
فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَمِيَّةَ الْغَرَضِ

*Sümme yed'û racülen mümtessilen
şebâben.*

Genç görünümlü bir adamı çağırır. Gel buraya.

Fe-yadribühû bi's-seyfi.

Keser bunu kılıçla, adamı.

Fe-yakta'uhû cer'ateyni remyete'l-ğaradi.

Onu kılıçla ikiye parçalar. Parçaları bir ok atımı uzaklığında birbirinden ayrılır. Yakında değil. Hüneri iyice inandırıcı olsun diye, hayvanı kestikten sonra birisi o tarafa, birisi o tarafa parçalar gider, işin zorluklarına bak.

ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيُقْبِلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهَهُ يَضْحَكُ فَبَيْنَمَا هُوَ
كَذَلِكَ

Sümme yed'ûhü.

Sonra gelin bir araya der.

Fe-yukbilü ve yetehellelü vechühû yadhakü.

Sonra bir araya gel der. O da yüzü pırıl pırıl gülerek gelir. Böyle yüzü ışıldayarak gelir. Kesilen parçaları bir o tarafa, bir o tarafa ayrılan, öyle gelir. Ah şuram acıyor, buram acıyor, demin kesikti filan değil, gülerek gelir.

Fe-beynemâ hüve kezâlik.

O böyle bu işleri yaparken.

إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ
الْبَيْضَاءِ شَرْقِيَّ دِمَشْقَ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ

*İz be'asallâhü teâle'l mesîha'b-ne mer-
yeme.*

Sallallahu aleyhi ve sellem. O böyle orta-
lığı kandırıp dururken, keserek, toplayarak,
yağmur yağdırıp ot bitirterek. İnanmayanlarda
sıkıntılarla şey yaparken.

Derken Cenâb-ı Hak Meryem'in oğlu İsa
aleyhisselamı gönderir.

*Fe-yenzilü 'inde'l-menâreti'l-beydâi eş-
şargiyye dımaşke beyne mehrûdeteyni.*

Dımaşk da, Şam da, doğusunda Ak mina-
renin yanındaki, boyanmış iki elbise içinde, el-
lerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş bir
vaziyette İsa aleyhisselam iner. Tarif edilen
böyle. Bu şekilde.

وَاضِعًا كَفَّيْهِ عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَائِكَيْنِ

Vâdı'an keffeyhi 'alâ ecnihati melekeyni.

İki meleğin kanatı üzerine, ellerini koyu-
rak, Şam'a İsa aleyhisselam iner.

إِذَا طَأَطَأَ رَأْسَهُ قَطَرَ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ
كَاللُّؤْلُؤِ

İzâ ta'ta'a re'sehû katara ve izâ rafe'ahû tahaddere minhü cümanün ke'l-lü'lüi.

İsa aleyhisselam, başına aşağıya doğru eğince su damlar, yukarıya kaldırdığı zaman inci taneleri dökülür, inci tanesi gibi sular dökülür, başını şey yaptığı zaman, inciler dökülür.

فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَنَفْسُهُ
يَنْتَهَى حَيْثُ يَنْتَهَى طَرْفُهُ

Fe-lâ yasülü li-kâfirin yedicü rîha nefesihî illâ mâte.

Onun nefesinin kokusunu hangi kâfir duyarsa mutlaka ölür. Kâfir, inanmayan mutlaka ölür. İsa aleyhisselam nefesini şey yapan.

Ve nefesühû yentehî haysü yentehî tarafuhû.

Gözünün eriştiği yere nefesi erişir.

Nefesühû.

Gözünün eriştiği yere erişir. O nefesi duyan da ölür.

فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُدْرِكَهُ بِبَابِ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يَأْتِي

عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ

Fe-yatlıbühû hattâ yudrikehû bi-babi lüddin fe-yaktülühû.

Deccâlî arar, İsa aleyhisselam. Ve onu Bâbul Lût denilen yerde, Lût kapısı adı verilen yerde yakalar. Deccâl'ı öldürür. Hazreti İsa aleyhisselam öldürür.

Sümme ye'tî îsâ sallallâhu 'aleyhi ve selleme kavmen.

Sonra İsa aleyhisselam, bir topluluğa gelir. Öyle bir topluluk ki;

Kad asamehümüllahü minhü.

Allah onları, şeytanın, deccâl'in fitnesinden korumuş. Yani deccâl'a inanmamış, imanda kalmış, bozulmamış ama zarara uğramış o yüzden, bir topluluğa gelir.

فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ

Fe-yemsehu 'an vücûhihim.

Yüzlerine mesh eder.

*Ve yühaddisühüm bi-derecâtihim fi'l-cen-
neti.*

Ve kendilerine cennetteki derecelerini
haber verir.

*Ve yühaddisühüm bi-derecâtihim fi'l-cen-
neti.*

Yani siz iyi ki deccâla uymadınız. Siz kur-
tuldunuz. Size cennette şu dereceler var diye
yüzlerini sıvazlayıp, onlara cennetteki derece-
lerini haber verir.

فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
أَخْرَجْتُ عَبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ فَحَرِّزُ
عِبَادِي إِلَى الطُّورِ

Fe-beynemâ hüve kezâlik.

O böyle devam ederken,

*İz evhallahü teâlâ ilâ 'îsâ sallallahu
aleyhi ve selleme.*

O zaman İsa aleyisselam Allah vahy eder;

*Ennî kad ahrectü 'ibâden lî la yedâni li-
ehadin bi-kıtâlihîm fe-harriz 'ibâdî ile't-tûri.*

İsa aleyhisselam'a der ki Cenâb-ı Hak; Ben bazı kullar yarattım gönderiyorum. Onlarla hiçbir kimsenin mücadele etme takati, imkânı yoktur. Musallat ettim o kullarla. Sen etrafındaki müminlerle Tûr dağında orada dur diye, orada onu beklemesini emir buyurur Allahu Teâlâ hazretleri. Bazı yeryüzüne yayılacak bazı kullar yarattım. Onların önünde kimse duramaz. Sen orada dur. Tûr dağının çevresinden ayrılma diye.

وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلَهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِيَّةَ فَيَشْرَبُونَ
مَا فِيهَا

Ve yeb'asullahü ye'cûce ve me'cûce ve hüm min külli hadebin yensilûne.

İşte o zaman Ye'cûc ve Me'cûc'ü Allah gönderir. Ye'cûc çıkacak. Me'cûc çıkacak diyoruz ya, duyduğumuz. Onlar her tepeden süratle yürüyüp etrafa dağılırlar. Çok kalabalık kimse. Kimse önlerinde duramayacak.

Fe-yemürru evâilühüm 'alâ buhayrati taberiyete.

Etrafına yayılanların öncüleri, ilkleri, Taberî'ye Gölünün yanından geçerler.

Fe-yeşrabûne mâ fîhâ.

Taberî'ye gölünün içinde ne varsa hepsinin içini içip tüketirler.

وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ

Ve yemurru âhiruhüm

Geri kalanları oradan geçerken.

Fe-yekûlüne le-kad kâne bi-hâzihî merraten mâün.

Bir zamanlar burada su varmış yav derler geride kalanlar. Yani sayıları o kadar çok ki, öndekiler suyu bitirdi, arkadakiler burası bir zamanlar su olan bir yermiş diye, izlerinden çamur kurularından anlıyorlar herhalde, burası denizmiş bir zamanlar diye. Gittikleri yeri kurutan mahlûklar. Kimsenin önünde duramayacağı mahlûklar.

وَيُحْصِرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ
الثَّوْرِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ

Fe-yuhsaru nebiyullahi 'îsâ aleyhisselam ve ashâbühû.

İsa aleyhisselam, Allah'ın Peygamberi ve etrafındaki toplanmış olan müminler, öyle bir sıkıntıya orada düşerler ki Tûr-u Sînâ da beklerken, öyle bir tazyik baskı altında kalırlar ki, kıtlık vs. olur ki;

Hattâ yekûne ra'sü's-sevri li-ehadiküm hayran min mieti dînârin li-ehadikümü'l-yevme.

O kadar ki kıtlık sıkıntı olur ki, bir öküz kellesi, onlardan bir tanesi için, o gün sizin yüz altın liraya sahip olmanızdan daha sevimli olur. Hâlbuki yüz altın ile kaç tane deve alırlar. O kadar kıtlık olur. Bir sığır kellesi.

فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
النَّغْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُضْبِحُونَ فَرَسِي كَمَوْتِ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ

Fe yerğabü nebiyullahi 'îsâ sallallahu aleyhi ve selleme ve ashâbühû radiyallahu an-hüm ilallâhi teâlâ.

İsa aleyhisselam ve etrafındaki ashâbı, Allah'a ibadete yönelmeye rağbet ederler, münacata rağbet ederler, âşk ile şevk ile duaya başlarlar Allahu Teâlâ hazretlerine.

Fe-yürsilüllâhu 'aleyhümü'n-neğafe fî rikâbihim fe-yüsbiñüne fersâ ke-mevti nefsin vâhidetin.

Allah bu şeylerin üzerine, Ye'cûc ve Me'cûc'ün üzerine bir kurt musallat eder, hepsi bir kimsenin ölümü gibi o kadar kalabalık mahlûkat, Ye'cûc ve Me'cûc hepsi birden ölür. Bu develerin ve koyunların burunlarında olan kurta benzer, bir kurt musallat eder diyor, hepsi ölür. Çok sıkılmışlardır, çok muhasara altında kalmışlardı, Tûr dağına, sıkışıp kalmışlardı. Hepsi ölür.

ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ فَلَا
يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ
وَنَتْنُهُمْ

Sümme yehbitu nebiyyullahi 'îsâ sallallahu aleyhi ve sellem ve ashâbühû radiyallahu anhüm ile'l-ardı.

Onlarda, onlar ölünce aşağı inerler, Tûr dağından.

Fe-lâ yecidûne fi'l-ardı mevdı'a şibrin illâ meleehû zehmühüm ve netnühüm.

Bir karışık yer olmaz indikleri yerde. O Ye'cûc ve Me'cûc'den yağları ve pis kokularından alamet olmayan bir karış boş yer bulamazlar. Her yerde onların ölüsü, her yerde onların ölüsü korkunç bir şey.

فِيرَغَبُ نَبِيِّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ فِيرُسُلُ
اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ
حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ

Fe-yerğabü nebiyyullahi 'îsâ aleyhisselalem ve ahabühû radiyallahu anhüm ilallâhi teâlâ fe-yürsilullahu teâlâ tayran ke-a'nâki'l-buhti ve tahmilühüm fe-tatrahuhüm haysü şâallâhu teâlâ.

Yine duaya kalkışırılar, rağbet ederler.

Aman Ya Rabbi! Aman Ya Rabbi!

İsa aleyhisselam ve etrafındaki müminler, ashâbı duaya kalkarlar, kalkarlar. Allahu Teâlâ hazretleri, devenin sütü gibi, develerin

boyunları gibi, uzun boyunlu bir takım kuşlar gönderir. O pislikleri, leşleri onlar yüklenip yüklenip götürüp atarlar, nereye atarlarsa artık. Allah'ın vazifeli kuşları. Nereye atarlarsa atarlar. Ortalık onlardan kurtulur.

ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنُّ مِنْهُ بَيْتٌ مَدْرٍ وَلَا وَبْرٍ
فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ

Sümme yürsilullahi azze ve celle maturan.

Allahu Teâlâ hazretleri bir yağmur sağnak gönderir.

Lâ yekinnü minhü beytü mederin ve lâ verberin fe-yağsilü'l-arda hattâ yetrukehâ ke'z-zelekati.

Yağmur yağar, yağar. O kadar yağar ki, hiçbir ev, çadır yağmurun aşağı geçmesini engellemez. Yağmur yeryüzünü yıkar, yıkar. Nihayet yeryüzü cilalı ayna gibi olur, pırıl pırıl, cilalı gibi olur, o yağmurdan hepsi temizlenir gider.

ثُمَّ يُقَالُ لِلأَرْضِ أَنْبِتِي ثَمَرَتَكَ وَرُدِّي بَرَكَتَكَ .
فِيَوْمَئِذٍ تَأْكُلُ العِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ وَيَسْتَظِلُّونَ
بِقِحْفِهَا

*Sümme yükâlü li'l-ardı enbitî semerateki
ve dirrî beraketeki.*

Allahu Teâlâ hazretleri yere vahyeder ki, emreder ki; Sen meyvelerini tekrar bitir bakalım ey toprak ve bereketini tekrar bol bol ver bakalım der Allahu Teâlâ hazretleri toprağa yeryüzüne. Bir bereket, bir bitki, bir bolluk olur yeryüzünde.

Fe-yevmeizin.

O gün

Te'külü'l-'ısâbetü mine'r-rummâneti.

Bir narı bir cemaat bitirir. Tek narı, bir tek narın meyvesini yerler, koca bir kalabalık, bereketli meyvelerin kocamanlığına, bolluğuna artık oradan anlayın.

Ve yestezıllûne bi-kıhfihâ.

Kabuğunun altında da gölgelenirler. Narın içindeki meyveyi bir cemaat yer. Allahu Ekber.

Ondan sonra altında da gölgelenirler. O kadar bereket olur.

وَيُبَارِكُ فِي الرَّسْلِ حَتَّىٰ أَنْ اللَّحْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ
لَتَكْفِي الْفِئَامَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّحْحَةَ مِنَ الْبَقْرِ لَتَكْفِي
الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّحْحَةَ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِي الْفَخِذَ
مِنَ النَّاسِ

Ve yübârakü fi'r-risli hattâ inne'l-lakhate mine'l-ibili le-tekfi'l-fihâme mine'n-nâsi.

Sütlere öyle bir bereket verir ki Allah, bir devenin sütü kalabalık bir cemaate yeter. İç babam iç, ha babam iç bitiremezler, öyle bir bereket olur.

Ve'l-lakhate mine'l-bagari le-tekfi'l-kabîlete mine'n-nâsi.

Bir ineğin sütü bir kabileye yeter, ahali-den.

Ve'l-lakhate mine'l-ğanemi.

Bir koyunun sütü.

Le-tekfi'l-fahze mine'n-nâsi.

Hısımlardan ibaret küçük bir cemaate yeter bir koyunun sütü. Öyle bolluk, öyle

meyvelerle kocamanlık, kabuğunun altında insanlar şey yapıyor, bir âlem olur yani, ayrı bir şey

فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ
تَحْتَ آبَاطِهِمْ فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ

Fe-beynemâ hüm kezâlike.

Onlar böyle yiyip içerken, bu bolluk da böyle sütleri her şey.

İz be'asallâhu rîhan tayyibeten.

Cenâb-ı Hak hoş bir rüzgâr estirir.

Fe-te'huzühüm tahte âbâtihim.

Bu rüzgâr müminlerin koltukları altından onları alır.

Fe-takbidu rûha külli mü'minin ve külli müslimin.

Rüzgâr buradan onları alır. Her müminin, Müslümanın ruhunu kabzettirir rüzgâr. Müminler ölür. Tüm müminler ölürler böylece.

وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارِجَ الْحُمْرِ
فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ

Ve yebkâ şirâru'n-nâsi.

Şerli, kâfir insanların şerlileri kalırlar hayatta. Müminler ölür onlar kalırlar.

Yetehâracûne fîhâ tehâruce'l-humuri.

Olmadık müstehcen işleri yaparlar. Çirkinlikleri alenen yaparlar. Bu geriye kalan mümin olmayan kâfirler.

Fe-'aleyhim tekûmü's-sâ'atü.

Kıyamet işte o heriflerin başına patlar, kopar.

Böyle bir hadîs. Sahîh Müslim'de var. Efendimiz böyle anlatmış. Deccâl'la ilgili hadîs-i şerîfleri okumaya devam edeceğim önümüzdeki günlerde. Allah sağlık afiyet verirse. Çünkü bu konuyu iyi bilmenizi istiyorum. Bu hadîs kitabı da, çok sahîh bir hadîs kitabı olduğu için, efendimiz böyle bir şeyi söylemiş.

Ama bunların remizleri nedir?

Neyi kastediyor?

Neyi anlatıyor?

Onu bilmem. Yalnız bu hadîsleri biraz rumuzlu, bilmeceli hadîs-i şerîfler olduğunu seziyorum ve bana öyle geliyor ki, sanki dinsiz

medeniyeti anlatıyor. Yani medeniyet. Evet, insanlar yükseliyor. Birçok şeyler yapabiliyor. Hatta neredeyse ölü bir insanı ikiye bölüp de tekrar yapıştırmak derecesinde tıp ilerliyor, teknik ilerliyor, ameliyat ilerliyor bilmem ne ama. Kâfir herifler, kâfir. Ondan sonra insanları çağırıyorlar, cennetim dediği şey. Medeniyetin çağırdığı bak, hürriyet bak, müsamaha, keyfini zevkini yapmak, gönlünce yaşamak filan, yağlı ballı. Ama onların hepsi günah. Ve sonunda kişi cehenneme gidecek. Ona inanmayan insanlar da sıkıntıda kalıyorlar. Çünkü medeniler ilerliyor, ötekiler geri kalıyor filan, kıtlık oluyor. Berikiler de toprak mahsulü bol veriyor. Çünkü gübreler, bilmem fenni tarım filan derken her şey oluyor ve ötekiler de bugünkü İslam ülkelerinin durumu, bugünkü, öteki dinsiz, Allah'tan korkmayan, imansız milletlerin durumu gibi, iyiler şimdi hor ve geri ve mahrumiyetli.

Kötülerin ülkeleri kalkınmış, gelişmiş, tam neredeyse böyle yani, birçok şeyler o yeryüzüyle ilgili filan bereket vs. hikâyeleri. Rüzgârın önüne katılmış bulut gibi, hızlı etrafa yayılması filan işte. Bütün bunlara rağmen, insanın imanına sımsıkı sarılı olanları, onun

söylediklerinin yanlış, sahte olduğunu, kesin olarak biliyorlar. Yani aldatıcı bir takım olağanüstü şeylerine rağmen.

Evet, biz de aynen öyle, tıpkı öyle, ne kadar gösteriler, göz boyamalar yaparlarsa yap-sınlar, kâfirce yolları yanlış ve ne kadar mağ-dur ve mazlum ve geri gibi görünseler, mümin-lerin yolu o kadar doğru, aynen öyle. Daha da iyiyi yaptıkça bunlar böyle, daha hünerler, ta-mam, senin daha deccâl olduğunu daha kesin olarak kalbimdeki kuvvet arttı diyecek gibi bir durum var.

Ve birçok Müslüman evladı, Müslümanım diyen insan, bu göz boyamacılara aldanıyor, işin aslını anlayamıyor. Onun için ben bu hadîs-i şerîflere önem vermek istiyorum. Mil-let kopup gidiyor. Hele hele bu gibi diyarlarda. Yani İslam'ın sözünün, özünün, Kur'an-ı Kerîm'in, hadîs-i şerîflerin, güzel güzel, ciddi ciddi öğretilmediği yerlerde. Bunları kim bi-lecek?

Yirminci yüzyıldayız kardeşmiş diyor, kar-deşim sen hangi asırda yaşıyorsun diyor.

Amerikalı birisi Müslüman olmuş, Ameri-kalı, Amerikan kökenli, beyaz ırktan,

gayrimüslim olan bir kimse Müslüman olmuş. İslam'ı sevmiş, doğru bulmuş, Müslüman olmuş. İncelemiş Müslüman olmuş. İslam güzel. Şimdi tanıdığı kimse yok bulunduğu şehirde. Okumuş kitapları Müslüman olmuş. Telefon rehberini açıyor.

Nasıl ben bir Müslüman bulabilirim?

Telefon rehberini açıyor. Muhammed isimli telefon rehberinden birilerine bakarım. Ahmet, Muhammed bunlar Müslüman ismi, kesin Müslüman ismi, öyle birisiyle tanışırım, konuşurum filan diye tesadüfen bir isim buluyor. Telefonu çeviriyor. Belki birçok telefon çeviriyor, cevap vermiyorlar falan. Bir tanesi bizim Türkiye'den oraya gitme. Bir zıpırın telefonuymuş. Zıpır yani ismi Müslüman ismi. Ama peygamber efendimizin ismini koymuş babası ama kendisinin dinle imanla ilgisi kalmamış. Sola kaymış, solcu, imansız. O diyor ki; Ben Amerikalıyım. Telefon rehberinden isminizi buldum. Amerikalıyım ben. Sizinle, siz Müslüman ismini taşıdığınız için, İslam'ı da öğrenmek de istediğimden, sohbet etmek istiyorum, tanışmak istiyorum, yalnızlıktan kurtulmak, hem de İslam'ı daha iyi öğrenmek için.

Ne dersiniz diyor?

O diyor ki; hangi yüzyılda yaşıyoruz be kardeşim diyor. 20 inci yüz yıl da.

Ne din diyor, ne demek diyor?

Böyle safsatalara hala mı inanıyorsunuz?

Diyor Amerikalıya.

Ruslar ne diyorlardı?

Din afyondur. Burjuvazinin protereyayı, yani patronların işçileri sömürmek için ortaya attığı uyduruk aldatmacılardan ibarettir di-yordu. Komünizm.

Geçen gün gördünüz mü kilisede yapılan merasimi, Yeltsin için?

Çok ilginç şeyler oluyor. Çok. Kitaplarda ilkokul, ortaokul, lise, üniversite. Gazete-lerde, radyolarda, televizyonlarda açıkça Al-lah'ın celle celalühü varlığını, birliğini, gerçek İslam'ı, imanı reddetmiş milletin durumuna bak.

Onlar bile, onların dinleri bozuk olduğu halde, o kadar fırtınadan dinleri yıkılmamış da, sonunda reisi cumhurları merasim için

kiliseye gelip, papazın önünde oturmak zoruunda kalıyor, ibret alacak noktası burası.

Yani biz hak yol, o İslam'ın mensubu Müslümanlara ne olmuş?

Biz ne olmuşuz?

Ne hale gelmişiz?

Oğlumun askerlik yaptığı kışlaya gidemiyorum, giremiyorum ben. Bizi çok fena etmişler. Yani orada yamuk olan Hristiyanlık bile, Türkiye'deki sağlam dinin uğradığı tahribat kadar tahribata uğramamış, itibarını kaybetmemiş, biz de çok fena, durum Türkiye de çok fena durum. Türkiye de fena. Avrupa da daha fena. Avustralya da Avrupa gibi fena. Çünkü bu yabancı ülkelere giden insanların yüzde doksanı dinle ilgisi olmuyor, tamamen kayboluyor. Yüzde onu biraz dinle ilgisi var. Onlarında camiye gelenleri yüzde biri. Çok az. Yani camiye müdavim Müslüman sayısı, camiye gelen Müslüman sayısı çok az.

Onun için bu deccâlin meselesinin iyi bilinmesi gerektiğini, onun için göz boyayıcıklarına, yani ortadan biçilip tekrar yapıştırılırsa bile, aldanılmaması gerektiğine, hak yolun, hak dinin kıymetinin bilinmesi gerektiğine

inandığım için, bu konuya bastırıyorum. Çok önemli bir konu.

Allahu Teâlâ hazretleri gaflet uykusundan bizi uyandırsın. İki cihanda aziz eylesin. Allah hepinizden razı olsun. Hepinizi korusun. Hepimizi korusun. Çoluk çocuklarımızı korusun. Ben buradaki çocukların gürültüsüne, patırtısına bir şey demiyorum. Şekerle, çikolatayla burayı sevdirmeye çalışıyorum. Korkuyorum.

Sizden sonra bu çocuklar ne olacak?

Bunlar evlendiği zaman bunlardan olan çocuklar ne olacak?

Torunlarınız ne olacak?

Görüyorum. Buradaki hacı babaların torunlarını görüyorum. Takılıyorum mahsustan. Nerede kız senin başörtün? Ay sende mi Japon kollu, entari giydin, senin de bacağın açık, eyvah diye. İşte anneannesi, babaannesi, işte annesi, işte kız.

Çok korktuğum için ve İslam'ın hak yolu olduğunu çok kesin bildiğimden, sizin de bir an bile şaşırmanız gerektiğini düşündüğümünden, onun için konuşuyorum, çok şaşırtıcı.

Bir ramazan geçirdik. Elhamdûlillâh. Allah bize bu camiyi nasip etti. Namazımızı kıldık ama bu ramazanda bir de sorun bakalım çevrenize.

Başka Müslümanlar nasıl yaşadılar?

Ramazan da neler yaptılar?

Nerelere gittiler?

Ramazanın kıymetini kaç tanesini bildi?

Bar, pavyon, eğlence, içki, kumar, esrar, hırsızlık, güçsüzlük, edepsizlik, arsızlık, onların yapanlar da ne kadar?

Biz şehrin kenarında olduğumuz için, bahçeli mıntıkada olduğumuz için, şurada camimiz olduğundan, mazbut aileler olduğumuzdan, çok şükür, evimize, işimize, camimize, bu üç nokta etrafında böyle gidip geldiğimizden, gece eğlencemiz vs. olmadığından.

Rezaletlerin dizin boyunu çoktan geçtiğini bilmeyebiliriz. Televizyonlardan belli olur. Ben haberleri seyretmek için bile 22:00 dan sonra televizyon açmaya korkuyorum.

Kim bilir 22:00'dan sonra ne oluyor?

Televizyon böyle olursa, şehirdeki fiili hayat nasıl?

Bir kere ortaokulun kapısına gittim. Torunumu arabayla almak için. Ödüm patladı. Korktum. Çünkü kız erkek birbirlerine sarılmış, okuldan öyle çıkıyorlardı benim gördüğüm. Ben çağdışı bir insanım galiba, eski bir insan olduğumdan. Ben küçük dilimi yutacaktım. Kızın da kıyafeti üstünde entari filan yok, hava alsın diye göğsünün aşağısıyla açık, göbeğinin ortası belli, böyle, eteği zaten dizinin ne kadar üstünde. Zaten herhangi bir sakınmayı vesaireyi çağ dışı, gayri medeni buluyorlar, belki öğretmenleri öğretiyor.

Bu çocuklarınızı ne yapacaksınız?

Bu torunlarınız ne olacak?

Bizim halimiz ne olacak?

Bizim sorumluluğumuz ne?

Bizim bunlara İslam'ı öğretmemiz bir suç değil mi?

Sahâbe-i kirâm kâfirlerin diyarına gidip de onları Müslüman etmişler de.

Biz kendi çocuklarımızı, torunlarımızı niye İslami ölçüler içinde yetiştiremiyoruz?

Melbourne de var. Kaç tane çocuğunu hâfız yapmış insan?

Hiç kızının başını açmamış. Küçükten biliyorum. Öyle şey yapmış insanlar var.

Aman hepinizi ciddi ciddi sorumluluklarınızı düşünmeye davet ediyorum. Sorumluluklarınızı iyi düşünün. Vazifeleri iyi yapın.

Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü